

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος δωδέκατος

Συνδρομή ἑτησία : Ἐν Ἀθήναις, φρ. 10, ἐν ταῖς ἱπαραχίαις φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησιαί. — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6

26 Ἰουλίου 1881

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

[Μυθιστορία ἱ. Ρουφφίνη. — Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνέχεια· ἰδίε σελ. 445.

12'

Ἡ εὐχὴ τοῦ Ἀντωνίου.

Τὴν μεθαύριον πρωῒαν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πανδοχείον ἐπιστροφῆς των ὁ Βαττίστας καὶ ἡ Σπεράντσα ἐνυμφεύθησαν ἄνευ πομπῆς ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ. Τὴν δεκάτην δὲ ὥραν, καθ' ἣν συνήθως προσευμάτιζεν ἡ ἀγγλικὴ οἰκογένεια, πᾶν ἔχνος τῆς μικρᾶς ἐορτῆς, ἦτοι γεύματος δοθέντος εἰς εὐαρίθμους δαιτυμόνας, εἶχεν ἐξαφανισθῇ. Ἀλλ' ὁ ναυτικὸς Βαττίστας εἶχεν ἐν τούτοις μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιδείξῃ ὑπερῆράνως εἰς τὴν λεωφόρον τῆς Βορδιγέρας τὴν ὥραίαν του λείαν· ἡ δὲ Σπεράντσα πολλὴν ἐπίσης εἶχεν ὄρεξιν νὰ δεῖξῃ τὴν ὥραίαν τῆς νυμφικῆς ἐσθῆτα εἰς τὰ βλέμματα τῆς πόλεως δλοκλήρου. Μετὰ σκέψιν ὅμως ὥριμον ἀπεράσισαν οἱ νεόνυμφοι νὰ στερηθῶσι τῆς εὐχαριστήσεως ταύτης.

— Ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, καὶ ἀδιάφοροι ἂν φαινόμεθα ἢ ὄχι, εἶπεν ἡ Σπεράντσα, ὁμιλοῦσα περὶ τοῦ πράγματος εἰς τὴν μίς Δάβεν. Ἄν ἡθέλαμεν νὰ κάμωμεν ἐπίδειξιν, κ' ἐφοροῦσα τὰ ὥραϊα πράγματα ποῦ μοῦ ἐχαρίσατε, θὰ ἔλεγεν ὁ κόσμος τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὴν νύμφην καὶ τὰ στολίδιά της, θὰ ὠμιλοῦσαν ὅλοι διὰ τὸν γάμον καὶ διὰ τὸν γαμβρόν, καὶ τί θὰ ἔβγαине ἀπὸ ὅλα αὐτά; Θὰ μᾶς ἐνθυμοῦντο ὅσοι καλὸν εἶνε νὰ μᾶς λησμονήσουν. Ὅσον ὀλιγώτερον λέγεται τὸ ὄνομα τοῦ Βαττίστα, τόσον τὸ καλλίτερον μᾶς εἶνε.

Non destar can che dorme — (μὴν ξυπνᾷς σκύλον ποῦ κοιμᾶται) εἶνε βαθεῖα ἰταλικὴ παροιμία, συχνάκις ἐφαρμοζομένη εἰς χώραν, ὅπου ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ περιουσία ἐκάστου εὐρίσκονται εἰς τὴν διάκρισιν ἀνευθύνου ἐξουσίας.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου, ὅτε οἱ καύσωνες κατέστησαν πλέον τακτικοί, ἀπεφασίσθη ν' ἀρχίσῃ ἡ μίς Δάβεν τὰ θαλάσσια λουτρά. Κ' ἐκείνη μὲν ἐπεθύμει νὰ γίνωνται τὸ ἐσπέρας, ἀλλ' ἀπηγόρευσε τοῦτο ῥητῶς ὁ ἱατρὸς Ἀντώνιος, φοβόμενος μὴ ἡ διεγερτικὴ ἐπίδρασις τοῦ λουτροῦ ταραττῇ τὸν ὕπνον τῆς νυκτός.

— Ὅλ' σὰς κατασκευάσωμεν, τῇ εἶπεν, εἷνα μι-

κρὸν λουτήρα εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου θὰ ἔχετε ὅλας σας τὰς ἀναπαύσεις.

Δὲν ἦτο δὲ ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσις, ὥς ταχέως ἀπέδειξε τὸ πρᾶγμα. Διότι μετὰ τινὰς ὥρας ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Σπεδαλέττη κομψὸν παράπηγμα, κατὰ κράκτον καὶ ἄνετον ὥς τὰ κάλλιστα παρὰπηγματα, ἅτινα κοσμοῦσι τὰς πολυθαμίστους ἀκτὰς τοῦ Βράϊτον, τῆς Διέππης καὶ τῆς Ὀστάνδης.

Ἐδῶ φαντάζομαι τινὰ τῶν ἀναγνώστων μου ἀνακράζοντα· «Τί κλῆσιν πρέπει νὰ εἶχεν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν μηχανικὴν! Αἰωνίως κατὶ θὰ εὔρῃ!»

Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε ἡ κυρία μου. Ὁ Ἀντώνιος εἶχε κλῆσιν πρὸς τὴν μηχανικὴν ὅσην ἔχετε καὶ σεῖς κ' ἐγώ· ἀλλ' εἶχεν ὅ,τι εὐχομαι καὶ εἰς σὰς καὶ εἰς ἐμὲ, ἐπιθυμίαν μεγάλην νὰ ἦνε χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμοίους του· οὐδὲν δὲ, ὥς λέγουσιν, ἄλλο καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἐφευρετικόν. Δοκίμασε, φίλε μου, ἀναγνώστα, καὶ θὰ θαυμάσης μόνος σου διὰ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ λουτήρ τοῦ Ἀντωνίου οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ φορητὸν ἀμάξιον, εἰς ὃ προστεθῆσαν σκῆνωμα καὶ παραπετάσματα· σχοινία δὲ, δυνάμενα νὰ βραχυνωθῶσιν ἢ μηχανωθῶσι κατὰ βούλησιν, προσέδεσαν αὐτὸ εἰς πάλους στερεοὺς, ἐμπεπηγμένους εἰς τὴν ἀκτὴν. Ἀνδραίνε τις ἀπὸ τῆς ξηρᾶς διὰ μικρᾶς κλίμακος καὶ κατέβαινεν εἰς τὴν θάλασσαν δι' ἄλλης μακροτέρας. Τὸ ὅλον, βλέπετε, ἦτο ἀπλοῦν, ὁ δὲ ἐφευρετὴς του δὲν κατέβαλε βεβαίως μέγαν ἀγῶνα πρὸς κατασκευὴν του. Τέσσαρες ἐρυθραὶ ταινίαι ἐκυμάτιζον ἐπιχαίρειως ἀπὸ τῆς ἄκρας τεσσάρων δοκῶν, αἵτινες ὑπεστήριζον τὸ σκῆνωμα, καὶ παρείχον εἰς τὸν πρόχειρον ἐκείνον λουτήρα ἀφελῇ τινὰ κομψότητα. Ἀλλ' οἱ καλλωπισμοὶ οὗτοι δὲν ἦσαν τοῦ Ἀντωνίου· ἐργάτης αὐτῶν ἦτο ὁ Βαττίστας. Suum cuique.

Ἐκάστην πρωῒαν, ἅμα τῇ αὐγῇ, ἡ Λουκία, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Σπεράντσας, ἦτις ἐξέτέλει ἔργον λουτρίδος καὶ ἐκολούθα ὥς καρχαρίας, ἀπῆρχετο νὰ λουστῇ καὶ ν' ἀπολαύσῃ τοῦ μεγάλου πρὸς τοῦ θεάματος τῆς ἀνατάλης τοῦ ἡλίου. Καί τοι τὸ πλεῖστον τῆς νεανικῆς τῆς ἡλικίας εἶχε διαμενεῖν ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἡ Λουκία, ἐνεκα τῆς ἐπισηλοῦς τῆς υγείας, δὲν εἶχε συνειδέσει νὰ ἐγείρεται πρωῒ. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ θαυμαστὴ ἐκείνη βελονικία ἐπαύξησις φωτός, θερμότητος καὶ ζωῆς, δι'

μερικῆς εἰς Ἀγγλίαν, ἐπὶ μικροτάτης λέμβου. Φαίνεται νῦν ὅτι οἱ αὐτοὶ ἰδιότροποι προτίθενται νὰ ἐπαναλάβωσι τὸ παράτολμον πείραγμα ἐπιστρέφοντες εἰς Βοστώνην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σκάφους, τοῦ ὡς κέλυφος καρύου. Ὁνομάζονται οἱ παράδοξοι ἄνδρες ὁ μὲν Πέτρος Θωμᾶς, ὁ δὲ Φρειδερίκος Νόρμαν, καὶ ἔδωκαν τὰ ὀνόματά των εἰς τὰς ναυτικὰς ἀγγλικὰς ἐταιρίας, ὅπως ἐν περιπτώσει δυστυχήματος χαραχθῶσιν ἐπὶ μνημείου ἱδρυθησομένου εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ Ἀγγλοὶ τινὲς ἀπεράσισαν νὰ διενεργήσωσιν ἔρανον ὅπως συνδράμωσιν εἰς καλὴν προπαρασκευὴν τοῦ διάπλου, καὶ ἐλαττώσωσι τὸν κίνδυνον ἐκχρτύοντες τὸ σκάφος καλλίτερον ἢ ὡς ἦτο τὴν πρώτην φοράν.

Φαίνεται ὅτι καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲν ὑστεροῦσιν ἐνίοτε κατὰ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν Ἀμερικανῶν. Οὕτω τελευταῖον ἐσχηματίσθη ἐν Βερολίνῳ σύλλογος φαλακρῶν. Τὰ μέλη αὐτοῦ υποχρεοῦνται, καὶ ἂν τέως ἔφερον φανάκην, νὰ τὴν ἀφήσωσι τοῦ λοιποῦ κατὰ μέρος. Ἐπὶ στιγμὴν λόγος ἐγένετο νὰ προσφέρωσι τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ συλλόγου εἰς τὸν πρίγκιπα Βίσμαρκ, οὗτινος ἡ φαλακρότης εἰς οὐδένᾳ εἶνε μυστήριον. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ σατυρικαὶ ἐφημερίδες τοῦ Βερολίνου ἀποδίδουσιν εἰς τὸν ἀρχιγερμαμετά τρεῖς τρίχας, αἵτινες ἀνορθοῦνται ἢ ἐπικλίνουσιν ἐπὶ τῆς κάρας αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς πολιτικῆς, αὕτη δὲ ἡ περίστασις ἐστέρησε τὸν καγκελάριον τῆς τιμῆς τῆς προεδρείας τῶν φαλακρῶν.

Ἀξία σημειώσεως παρατήρησις εἶνε ὅτι τὰ ἐν χρήσει φάρμακα πρὸς ἀναστολὴν τῆς πτώσεως τῶν τριχῶν ἀπολαύουσιν ἰδιαζούσης εὐνοίας ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, διότι πάντες ἐκ πείρας εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι τὰ φάρμακα ταῦτα ἐπιταχύνουσι τὴν φαλακρότητα. Ὅσῳ δὲ νέον τι τοιοῦτον ἐφευρίσκειται, τοποθετοῦσι φιχάλην αὐτοῦ ἐν τινὶ δελοφράκτῳ σκευοθήκῃ.

Εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Σάταμ, καθελκύσθη πρό τινων ἡμερῶν σκάφος ἰδιοφυὲς, ναυπηγηθὲν κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ναυάρχου Γεωργίου Σαρτορίου. Εἶνε δὲ οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων, διότι ἀντὶ μὲν τοῦ ἔχειν ὅπλα πρὸς ἄμυναν, εἶνε αὐτὸ ὅπλον, ἀντὶ δὲ τοῦ βλάπτειν διὰ σφαιροβολήσεων ὑπεράνω τοῦ ὕδατος, ἐξεκοντίζει τορπίλλας ὑποκάτωθεν αὐτοῦ. Καθ' ἃ τὸ περιέγραψαν τὰ «Ἡμερήσια Νέα», εἶνε ἅμα μὲν πελώριος κριὸς, ἅμα δὲ τορπιλλοφόρον σκάφος, οὗτινος ἡ ὠφέλεια ἐν ὥρᾳ πολέμου θὰ ἐξαοτᾶται ἀπὸ τῆς ταχύτητος, μεθ' ἧς θὰ προσβάλλῃ τὰ ἐχθρικά πλοῖα ὑποκάτωθεν τῆς ὑδατοκλύστου γραμμῆς καὶ τοῦ θώρακός των. Τὸ πλοῖον καλεῖται «Πολύφημος» καὶ ὁμοιάζει κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς πελώριον σιγάρον. Ἐχει γέφυραν κωνικὴν αἱ ἅκραι τοῦ κυλίνδρου βυθίζονται εἰς τὸ ὕδωρ, φαίνεται δὲ συνήθως μόνῃ ἡ γέφυρα, ἡ ὑψομένη τέσσαρας περίπου πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδα-

τος. Καλύπτεται ὅλον διὰ μεγάλων ἐλασμάτων χάλυβος· ἔχει μῆκος 240 καὶ εὖρος 40 ποδῶν, κινεῖται δὲ διὰ μηχανῶν δυνάμεως 5500 ἵππων ἑπτακαίδεκα μίλια τῆς ὥρας. Ἡ ἀπίστευτος αὕτη ταχύτης εἶνε τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τῆς δυνάμεώς του, ὡς ὅπλου ἐπιθετικοῦ. Τὸ ἰσχυρότερον τῶν καθ' ἡμᾶς θωρηκτῶν θὰ κατεστρέφετο ἴσως προσβάλλόμενον κατὰ μέτωπον ὑπὸ τοῦ κριοῦ ἢ τῶν τορπιλλῶν τοῦ «Πολυφήμου», προωρισμένου ἰδίως νὰ προσβάλλῃ σκάφη πολλῶ μείζονα καὶ ἰσχυρότερα. Τὸ σκάφος εἶνε ἐκ χάλυβος, μετὰ διπλῆς σειρᾶς διαίρεσεων, καὶ δύναται νὰ ὑποστῇ τὴν ὁρμὴν πάσης συγκρούσεως. Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτοῦ οἰκονομίᾳ ἡ μόνῃ δυσχέρεια εἶνε ὁ πορισμὸς τοῦ ἀέρος· οἱ κοιτωνίσκοι κεῖνται ὑποκάτωθεν τῆς γεφύρας, ὅφ' ἢν ἀνερχόησιν ὅπαι πρὸς ἀέρωσιν. Ἐγένετο χρήσις τῶν νεωτάτων ἐφευρέσεων τῆς ἐπιστήμης, ἵνα μὴ ἀποθνήσκωσιν οἱ ναυτίλοι ὑπὸ ἀσφυξίας. Ἐχει ὑπὸ τὸ ὕδωρ τρεῖς θύρας, ἀφ' ὧν ἐξακοντίζει τορπίλλας Whitehead, τὴν μὲν ὑπὸ τὸν κριὸν, τὰς δὲ ἐν τοῖς πλαγίοις. Δύναται νὰ ἀπολύσῃ τορπίλλας ἀπανταχόθεν· προχωροῦν, ἐμπορεῖ νὰ βλάψῃ τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον καὶ διὰ τοῦ κριοῦ· παλινδρομοῦν δὲ, νὰ εἰσῇ τορπίλλῃν, ὅπου ἔτρωσεν ἡδὴ ὁ κριός· καὶ ἀπὸ τοῦ θωρηκτοῦ δὲ πύργου τοῦ ποιεῖ τὸ αὐτὸ, ὡς τὰ ἄλλα σκάφη. Ὁ «Πολύφημος» εἰκότως παραβάλλεται πρὸς τὰ παλαιότερα πυρπολικά, ὡς ὢν προωρισμένος νὰ βλάπτῃ τὰ νεώτερα θωρηκτὰ πλοῖα, καθάπερ τὸ πυρπολικὸν τὰ πρόσθεν ξύλινα σκάφη.

Ἐνῶ ἐν Εὐρώπῃ οἱ μαθηταὶ χειραφετοῦνται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐν Ἀβυσσινίᾳ ἐπικρατεῖ ἀκόμῃ ἡ ἀρχαία μέθοδος τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας. Ὁ περιηγητὴς Gerhard Rohlfs κατὰ τὴν τελευταίαν διαμονὴν του ἐν τῇ εἰρημένῃ χώρᾳ συνήντα ἐκάστοτε ἀγυιόπαιδας πορευομένους μετὰ πολλοῦ πόνου, καὶ δεδωμένους ὁμοῦ διὰ μικρῶν ἀλύσεων. Ὁ λόγος δὲ τούτου ἦτο ὅτι δὲν εἶχον μάθει τὰ μαθήματά των, ἢ ὅτι δὲν ἔδειξαν καλὴν διαγωγὴν εἰς τὰς τάξεις των. Τοιοῦτοτρόπως τοὺς ἐμπόδιζον ἀπὸ τοῦ νὰ περιτρέχωσι τὰς ὁδοὺς μετὰ τῶν συντρόφων των. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῆς τιμωρίας εἶνε λίαν ἀποτελεσματικός.

Εἰς Ἀναγνωστῆς

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διατήρησις τοῦ πάγου.

Πολλάκις ἐν καιρῷ θέρους γίνεται χρεῖα πάγου, εἴτε ὡς μέσου ἀντιφλογιστικοῦ εἰς ἀσθενείας τῆς κεφαλῆς, εἴτε εἰς ἄλλας βιωτικὰς ἀνάγκας. Πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰς ὥρας μεταχειρίζομεθα τὸ ἐπόμενον μέσον· Περιτυλίττομεν αὐτὸν μὲ χονδρὴν φλανέλλαν καὶ θέτομεν εἰς εὐρύστομον φιάλην οὕτως, ὥστε τὸ σχηματισθὲν ὕδωρ νὰ καταψύξῃ· τότε ὁ εἰς τὴν φλανέλλαν ἐγκλεισμένος πάγος διατηρεῖται ἐπὶ πολλὰς ὥρας εἰς καλὴν κατάστασιν.